

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1313 6 tháng 9 năm 2020

Trí Tuệ

*Trí tuệ phân minh đường giác thức
Thành tâm tu luyện tự giác mình
Hành trình Trời độ tâm sáng suốt
Thức giác chính mình tự cảm mình*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn cầu nguyện để giải tỏa nghiệp chướng của chính mình thì phải làm sao?
- 2) Làm sao chứng thuyết vô sanh?
- 3) Những gì cao quý nhất trên đời này?
- 4) Sự thanh cao là sự gì?
- 5) Duyên may được tái ngộ với Bé tại mặt đất thì sao?
- 6) Bé thường nói ngu là ngu làm sao?
- 7) Sự nhạy cảm là sao?

1) 14-06-94

Hỏi: Muốn cầu nguyện để giải tỏa nghiệp chướng của chính mình thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn thực hành để giải nghiệp chướng thì phải ý thức tâm làm thân chịu, nhẹn nhục hành khổ và hòa tan trong khổ thì mới có cơ hội tự giải.

Kệ:

*Triền miên giải tỏa miệt mài tiến
Tự thức tâm linh giải nỗi phiền
Qui một tình Trời không có khổ
Thanh tâm an lạc tự mình xuyên*

2) 15-06-94

Hỏi: Làm sao chứng thuyết vô sanh?

Đáp: Thưa tự quán thông từ đời lẫn đạo mới chứng thuyết vô sanh. Muốn rõ rệt thì phải hành thiền nhiều, thanh tịnh mới thấy rõ ánh sáng là từ bi, là vô sanh bất diệt, lúc nào cũng bằng lòng học hỏi và tiến hóa, chỉ có phát triển trong thanh nhẹ và không bao giờ bị lôi cuốn trong khối trược, tâm ma ý quỷ sẽ tiêu tan và trong lành.

Kệ:

*Thực hành phát triển chuyển giới thanh
Kết tập qui nguyên tự thực hành
Điền giới không còn mê động loạn
Bình minh sáng tỏ trí phân hành*

3) 16-06-94

Hỏi: Những gì cao quý nhất trên đời này?

Đáp: Thưa tình thương và đạo đức là cao quý nhất trên đời, lúc nào cũng sống động và dễ thương.

Kệ:

*Thương yêu sáng tỏ gieo gương tịnh
Ánh sáng từ bi chuyển khắp mình
Che chở giúp hiền khi động loạn
Nhớ thương quý trọng lại càng mình*

4) 17-06-94

Hỏi: Sự thanh cao là sự gì?

Đáp: Sự thanh cao là người tu thiền cảm thức được luồng điện nơi trung tim bộ đầu phát sáng, chứng minh hành giả đã tập trung được luồng điện bộ đầu vượt khỏi tầng số âm dương trong cơ thể, không còn sự đòi hỏi bất chánh, luôn luôn hướng về thanh tịnh mà tiến thân, không còn sự sanh khắc của tình đời.

Kệ:

Điển thanh tự nó xa rời tiến
Chẳng có lo âu chẳng có phiền
Chơn thật trong lòng không dấy động
Thành tâm phục vụ khắp trần miền

5) 18-06-94

Hỏi: Duyên may được tái ngộ với Bé tại mặt đất thì sao?

Đáp: Thừa duyên may được tái ngộ với Bé thì mọi người phải tự thức hướng về con đường tu mà hành, thì sự kết quả sẽ được thành tựu ở tương lai, tránh khổ đạt vui theo lời chơn lý của Bé đã phân tách cho mọi người cộng hưởng mà hành.

Kệ:

Thực tâm tự sửa mới là tu
Phát triển tâm linh tự giải mù
Đường đạo rõ ràng không bị gạt
Thực hành chơn pháp chẳng còn ngu

6) 19-06-94

Hỏi: Bé thường nói ngu là ngu làm sao?

Đáp: Thừa ngu là không thấu đáo từ việc nhỏ cho đến việc lớn, mọi chấn động trong tâm thức đều phải học nhiên hậu mới tiến.

Kệ:

Tâm thành tự đạt chẳng buồn phiền
Góc gác do tâm tự tiến xuyên
Khai mở chơn lòng tâm tự đạt
Chiều sâu tâm đạo cảm thân yên

7) 20-06-94

Hỏi: Sự nhạy cảm là sao?

Đáp: Thừa sự nhạy cảm là do luồng điển trung tâm bộ đầu được tập trung, nhắm mắt phát sáng, lúc ấy mới cảm thấy sự nhạy cảm, nheo mắt là hiểu liền, óc người làm việc rất sáng suốt và rất ít bận tâm, việc gì xảy đến cũng đều hóa giải được, bớt nạn thêm vui cũng do tâm hành tự đạt.

Kệ:

Cảm minh thiên hạ chẳng ai tài
Cố gắng tu tâm tự sửa sai
Ai khổ ai vui cùng giải tiến
Thực hành chơn pháp chẳng làm sai

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Cha Yêu

*Cha yêu ném mật nằm gai
Cùng chung sanh chúng tiến hoài không ngưng
Suối tình reo chảy không ngừng
Độ tha tiến hóa từ từng phút giây
Xa xưa cho đến ngày nay
Luật đà sắp đặt dịp may vẫn còn
Tình thương sống động ní non
An hòa thành đạt lòng con vui mừng
Hai hàng nước mắt rung rung
Hy sinh người đã dạy từng phút giây
Thực hành cho đến la rầy
Muốn con sớm đạt tận ngày vinh quang
Đệ huynh tử muội luận bàn
Nói theo hạnh quý khai màn đạo tâm
Tình Trời quả thật uyên thâm
Cần khôn qui một chẳng lằm chẳng sai
Sửa mình mền cảm thực tài
Trong không mà có tiến hoài không ngưng
Cộng đồng chẳng phải người dưng
Cùng chung Cha Mẹ cùng ứng luật Trời
Thành tâm tiến hóa hợp thời
Vận hành sáng suốt lập đời Thượng Ngươn
Cha yêu chẳng có giận hờn
Bình tâm hành pháp rõ ơn Cha Trời.*

Lương Sĩ Hằng.

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Qui Không Tự Thức

Montréal, ngày 5 tháng 6 năm 1983 (tiếp theo)

Cho nên chúng ta hướng thiện, đem điều lành tạo phước cho tất cả mọi người thì những cái chuyện vầy xéo phê bình đủ thứ, chúng ta không có chán ngán vì luật định nó phải như vậy! Chúng ta thấy rõ, chung qui câu chuyện nhồi quả đó là đương nhiên chúng ta phải có! Cho nên các bạn hiện tại cũng đang đồng học cái cơ duyên nhồi quả để thăng tiến là đối với những người

trình độ cao và cố gắng theo tôi và muốn hòa tan với tôi thì luôn luôn phải học cái bài nhồi quả! Vì bước vào thêm đó là sóng gió rất nhiều nhưng mà lúc nào tâm chúng ta cũng là tịnh, chúng ta cũng khao khát sự tịnh và giữ lấy cái giếng mỗi thanh tịnh để đi tới!

Cho nên những người muốn về nguồn cội gấp rút thì phải chấp nhận những cái cơ duyên đó! Các bạn chấp nhận những cái cơ duyên nhồi quả đó thì các bạn mới thấy rõ chư Tiên chư Phật chư Thánh chư Thần, kể cả cửu huyền thất tổ của chúng ta cũng đồng hợp tác và xây dựng cho tâm linh chúng ta tiến hóa! Một cái cộng đồng rất sáng suốt, rất quý giá, giúp đỡ chúng ta, để cho chúng ta đi lên! Hộ độ rất rõ rệt cho chúng ta có cơ hội tu!

Có nhiều bạn nói từ ngày tôi tu tới bây giờ tôi không làm ăn được cái gì hết! Các bạn thấy rằng : chuyện đời các bạn từ từ xa lánh nó và các bạn lại trở về một cuộc sống của tâm linh! Vật chất càng ít chừng nào các bạn thấy càng thanh nhẹ chừng nấy! Vật chất càng nhiều chừng nào các bạn thấy sự lôi cuốn càng nặng! Tiền bạc các bạn nhiều chừng nào các bạn thấy sự lôi cuốn càng nặng! Tiền bạc các bạn nhiều chừng nào, đầu óc các bạn đâu có ở chung với các bạn được! Đầu óc các bạn nó gỏi chạy ở đâu? Ở trong nhà băng! Chạy ở đâu? Ở ngoài đường, Chạy đâu? Trong vật chất nhà cửa, phục vụ cái chuyện không cần thiết mà thôi! Chuyện cần thiết về tâm linh, về đời đời bất diệt các bạn quên, bỏ phễ nó, làm sao tiến được!

Cho nên cặp mắt phàm của chúng ta liên kết với ngoại cảnh để thức tâm chớ không phải liên kết với ngoại cảnh rồi lệ thuộc! Cho nên các bạn tu các bạn xem những cảnh này cảnh kia cảnh nọ, những cái pháp này pháp kia pháp nọ! Rốt cuộc các bạn phải qui thức! Tu cái đạo nào cũng qui thức và việc làm nào cũng là qui thức! Sự kích động và phản động nào cũng hộ trì cho các bạn thức tâm để tiến hóa! Mới thấy rõ chỗ đó! Các bạn đi chơi cũng học, mà các bạn ăn cũng học, nói cũng học, ngủ cũng học, rõ ràng đã và đang học!

Ý thức cái đó thì các bạn mới thấy nhẹ và các bạn lúc đó các bạn mới thấy rõ tránh sự tằm tối các bạn và các bạn phải làm việc ! Các bạn phải giải quyết việc này, phải giải quyết việc kia, phải giải quyết việc nọ! Các bạn không còn sự mê chấp nữa! Lúc đó các bạn thấy rằng bây giờ tôi làm việc nhiều hơn xưa và nhẹ hơn xưa và sáng suốt hơn xưa! Thì các bạn thấy rằng cái tu nó có giá trị ở chỗ nào! Và người tu nó thế nào! Nó chỉ ở lần quần trong vòng tranh chấp mà thôi! Rốt cuộc nó không giải thoát cho nó được! Nó kẹt mà nó không hay! Nó bị rơi rớt mà nó không thấy! Nó tưởng là nó gặt hái được! Bởi vì nó ôm được cái này mà nó mất cái kia, nó không thấy! Nói tôi là người đời, tôi phải lo gia cang, tiền bạc này kia kia nọ! Nó ôm cái này nó mất cái kia! Cái giải thoát là buông bỏ để đi lên và cái người đời nó ôm lấy mà có!

Thì cái yếu và cái mạnh rõ ràng! Cái mạnh là phải tự mình rời bỏ tất cả để đi lên thì sẽ có tất cả đời đời ở tương lai! Cái câu nói : Sẽ có tất cả đời đời ở tương lai, thì không có ai tin hết! Cho nên tôi đã phân luận rất nhiều cho các bạn thấy rằng : chúng ta đồng mất mũi tai miệng mà ngày nay có sự hiện diện ở đây! Ngay cả nặt đất này, chúng ta từ Việt Nam qua tới Canada hay là đi tới Mỹ, đi tới Âu Châu các nơi! Các bạn có nghĩ ngày hôm nay các bạn được đến cái chỗ mà nhiều người mong muốn đến, đến không được! Mà cái chỗ chúng ta đã từ bỏ mà nhiều người hiện tại muốn, mong muốn để coi thử có cơ hội sống như những người đó đã sống thế nào! Chớ không phải cái cảnh chúng ta là cảnh bỏ đầu! Cảnh khổ tâm chúng ta, chúng ta dòm thấy khổ tâm nhưng mà những người giàu có dòm thấy chúng ta, thấy rằng người này nó có sống ở trong cái khổ cảnh này nó học được một cái triết lý siêu nhiên để nó sống! Thì hỏi những người chưa biết cái triết lý siêu nhiên, những người đó nghĩ gì? Muốn có thì muốn, nhưng nghiền ngẫm lại cái cảnh sống của chúng ta! Do cái sự đau khổ đó ngày nay chúng ta mới thức tâm! Họ cũng muốn thử! Chứ đừng tưởng cảnh chúng ta khổ, ai cũng chê! Không chê đâu! Họ muốn!

Cho nên văn sĩ ngồi đó, nắm cây viết với tờ giấy mà tả cái cảnh của túp lều tranh, muỗi cắn ruồi bu nhưng mà người ta làm thành thi thơ để thức tâm chúng sanh! Hỏi cái cảnh đó, cảnh xấu hay là cảnh tốt? Vẫn tốt đẹp! Là do sự thù dật của con người và kết tập và ý thức rõ cái nguyên căn sáng suốt tự nhiên của chính nó, thì cái bài thơ đó có giá trị!

Cho nên ở hoàn cảnh nào cũng hoàn cảnh của Thượng Đế ân độ cho chúng ta học và chúng ta tiến! Cho nên chúng ta phải khai tâm mở trí, để học thêm! Chớ không phải nói rằng chúng ta giỏi! Tại sao hằng tuần tôi nhắc các bạn không nên nói chúng ta giỏi? Vì các bạn dễ làm! Khi các bạn nói đây là cái giới ma qui! Nhưng mà các bạn hiện tới bây giờ, tới ngày nay, các bạn tu tới ngày nay cũng chưa biết ma là cái gì mà qui là cái gì? Vì chưa thấy và chưa phân tách được cái thực chất của chính nó, mà bề trên dòm đã thấy rằng, đã cho con có một ma tâm quý tánh rồi, thấy rõ ràng!

Đang sống trong cái ma tâm quý tánh mà nói tôi chưa thấy ma! Cho nên nó nhiều cái chuyện kỳ diệu lạ thường ở trong ta, mà nếu chúng ta thanh tịnh thì chúng ta thấy! Cái gì kêu bằng ma tâm! Cái tâm yếu hèn, cái tâm muốn nhờ đỡ, cái tâm muốn lợi dụng thiên hạ, cái tâm muốn hơn thiên hạ, cái tâm ghen ghét thiên hạ, cái tâm kỳ thị! Ma tâm chứ gì! Còn cái quý tánh, phá đầu này, phá đầu kia, phá đầu nọ và bắt tất cả mọi người cũng phải trở về với chính mình! Phải con quý không? Muốn mọi người phải qui hàng ta, ta giỏi hơn! Phải quý không? Đó cho nên ma tâm quý tánh, mọi người hiện tại đang có! Cho nên chúng ta thấy hai cái này không tốt! Chúng ta phải bỏ tâm bỏ tánh mới mong ra một ngày nào đó có thành đạo!

Còn nếu các bạn không có bỏ tâm bỏ tánh mà ôm lấy ma tâm quý tánh rồi, ý mã tâm viên rồi, thì làm sao phát triển được! Cái ý chúng ta là con ngựa, xồng xộc xồng xộc xồng xộc, nghe cái nào hay cũng chạy theo! Nghe cái nào hay cũng chạy theo! Tâm viên, con khi! Cái tâm con khi! Chạy theo rồi phá phách, rồi phản động đủ thứ hết! Rốt cuộc rồi được cái gì? Không gặt hái được cái gì hết! Cho nên chúng ta hiểu cái đó chúng ta mới buông tâm bỏ tánh không xài nữa
(còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Đại Ân Xá Kỳ Ba?

Là kỳ này, kỳ mật kiếp, để cho mọi người khắp cả thế giới được học cái bài sanh, ly, tử, biệt, mà chính Việt Nam là đứng hàng đầu để thực hiện cái bài vở cho càn khôn vũ trụ. Thì Thượng Đế đã sắp đặt những cái bài vở khó khăn như vậy thì luôn luôn phải có hỗ trợ, phải có luồng thanh điện, phải có chư vị sắp đặt làm việc, và những người đó đã vượt qua kỳ một, kỳ hai của sự sửa đổi cả càn khôn vũ trụ. Cho nên, **kỳ một** là con người sanh ra không có sự phức tạp như bây giờ, sống rất đơn giản, nó sống rừng sống suối, nó cũng sống kỳ một, nó không có ngán và không có sợ. Đó, rồi tới cái **kỳ hai** nó cũng có sự tiến hóa hơn, văn minh hơn kỳ một là nói về vật chất. Rồi tới **kỳ ba** này nó lại văn minh hơn nữa. Bây giờ, các bạn thấy đứa con nít bây giờ khôn hơn con nít hồi xưa. Đó, các bạn thấy nó đi được kỳ một nó chuyển kiếp phần hồn. Phần hồn kỳ này con nít nó khôn, có đứa mười mấy tuổi nói chuyện như người lớn thông minh, mà cái khôn ngoan con người lại có cái xảo trá; cho nên cái sự xảo trá đó sẽ đi tới sai lầm và tiêu diệt tất cả phần hồn. Cho nên, Thượng Đế phải chặn lại và đi giáo dục và ân xá kỳ ba này, khuyến khích con người phải hiểu nhân đạo rồi tiến tới Thiên đạo. Cho nên nhân đạo thì Thượng Đế đã cho vật chất đầy đủ. Chế độ tự do có đầy đủ vật chất, mà nếu còn sai lầm thì bị gì? Bị một con khủng

hoảng về tâm linh rồi nhiên hậu mới trở về cái ý thức của chính mình và hiểu rõ Thượng Đế đã làm.

Chúng ta qua quá trình ở Việt Nam cũng đầy đủ tự do, đầy đủ vật chất, nhưng mà quá tham lam; cho nó một bài học. Thành ra bây giờ mọi người thấy rõ rằng giải nghiệp là gì? Không nhờ sự tham lam của chính mình bây giờ đâu có thức giấc. Bây giờ đâu có thấy sự thương yêu là quan trọng. Mỗi một người Việt Nam bỏ xứ sở quê hương có nói dóc, nói này, nói kia, nói nọ nhưng cũng nghĩ đất nước, cũng nghĩ quê hương, cũng nghĩ chuyện thương yêu, muốn giúp đỡ những người như chính mình những người đau khổ. Đó là gì? Học hàn gắn sự thương yêu, mà thật sự phát tâm. Cho nên, nhiều bạn ra đây đi làm không có bao nhiêu tiền mà bắt được cái thơ bên nhà thiếu này, thiếu kia, thiếu nọ cũng chạy ùng ùng mua đông, mua tây, mua chút đỉnh rồi cũng gửi tuốt về bên Việt Nam; về nhịn ăn đi, nhịn bớt đi để cho người khác trong cơn đau khổ. Đó là gì? Các bạn đang thực hiện cái bài thương yêu, mà phát tâm thực hiện. Hỡi, bài học của Thượng Đế an bài nó quý không? Nếu chúng ta chịu tu và chúng ta ý thức được thì có phải ân xá không? Phải Thượng Đế ân xá không? Cho chúng ta có cơ hội để tiến triển về tâm linh, không dùng vật chất lôi cuốn chúng ta làm điều sai quấy nữa. Lúc đó, các bạn mới thấy rằng hồng ân của Thượng Đế nằm ở chỗ nào. Có cắt nghĩa ra thì mới có hiểu, còn nếu không cắt nghĩa thì không bao giờ hiểu. Cái gì là "Hồng Ân của Thượng Đế?" Thượng Đế là ai? Cái thằng Thượng Đế, cái mặt nó ra làm sao? Khen thằng Thượng Đế? Cái thằng Thượng Đế đó chính là cái phần hồn của bạn ở ngay trong trung tim, đang quản lý bộ đầu, đang quản lý cái ngón chân của các bạn, và trách nhiệm với càn khôn vũ trụ. Thì cái tiểu thiên địa này, ai làm vua? Phần hồn bạn làm vua, là Thượng Đế của tiểu thiên địa. Rồi các bạn tu lên, xuất phát đi lên đều hòa hợp với đại hồn. Lúc nào, giờ phút khắc nào các bạn cũng sống với Thượng Đế, sống trong thương yêu, thì các bạn được đổi tánh hẳn. Thương vợ vô cùng; thương con vô cùng! Khi các bạn ý thức được bạn là Thượng Đế thì vợ bạn cũng Thượng Đế và con bạn cũng Thượng Đế; mà ý thức bạn là Phật thì con bạn cũng là Phật, vợ bạn cũng là Phật! Thực hiện sự thương yêu vô cùng rõ ràng.

(Văn tự vô vi)

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui của Đức Thầy và Bạn đạo Vô Vi

Xin đính chánh như sau:

Người gửi

An Danh (Tx)

US\$

3,500

CAD or currency

Thay vì

3000\$ như đã đăng trong TBPTDN 1312

Xin cáo lỗi cùng quý bạn đạo

Kính thư

Phan Cao Thăng

BẠN ĐẠO VIẾT

Hemet ngày 3 tháng 9 năm 2020

Kính gửi Tuần Báo PTĐN

Thưa các bạn: Đây là tiết mục Chia sẻ tâm tình phát triển trí tâm.

Nhớ THIÊN VIỆN NHÂN HOÀ

Với những bài thơ lưu lại tràn đầy kỷ niệm của Đức Thầy Kính Mến Thương Yêu của Huỳnh Đệ Tỳ Muội chúng ta xin được chia sẻ lại với các bạn:

NHÀ SƯỜI

HY SINH ĐỐT CHÁY THÀNH ẨM KHÍ

HOÀ CẢM VUI SAI ĐẠO HỢP THÌ

ẨM ÁP BAN VUI CHUNG LÝ ĐẠO

NGÂM CÂU THANH TỊNH ĐẠT THÀNH THÌ

LSH VĨ KIÊN

MỘC KIỆU

CÔNG DÀY CỬA ĐỂ TỰ ĐÁP XÂY

TẠO SẴN ĐƯỜNG ĐI GIÚP HẰNG NGÀY

KỂ LẠI NGƯỜI QUA CÀNG THẨM THÍA

HIỆP CÙNG CHỜN GIÁC CẢM VUI VÀY

LSH. VĨ KIÊN

HÔNG KIỆU

HÔNG KIỆU THÁC CHÁY NƯỚC RUNG RING

ĐÓNG GÓP XÂY THÀNH CẢNH ĐỊA LINH

RÚNG ĐỘNG CHỜN HỒN GÂY CẢM ĐỘNG

NHỚ HIỀN XÂY DỰNG ĐẠO BỪNG MINH

LSH. VĨ KIÊN

TỊNH KHẦU

CÂM MÒM TỊNH KHẦU LƯỖI CONG LÊN

TÂM PHÁP KHAI MINH LẠI VỮNG BỀN

TRÌ NIỆM QUI HỒI TÂM TỰ THỨC

GIỮ KHÔNG LÀM CHÁNH THỂ TÌNH QUÊN

LSH VĨ KIÊN

XÂY DỰNG

CÔNG QUẢ XÂY NỀN CHO HẬU TIẾN

TRÍ TÂM THANH TỊNH PHÁP PHÂN HUYỀN

CƠ DUYÊN TRỜI ĐỘ NAY ĐÃ THỨC

THA THỨ THƯƠNG YÊU NGỘ DUYÊN TIỀN

L SH. VĨ KIÊN

Chia sẻ đến đây xin tạm dừng

Kính Chào các bạn

Quý Thương

Bành Chí

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà **Laurrane JAMES**, mẹ của bạn đạo Ian JAMES, từ trần ngày **27/08/2020** tại London, Anh Quốc, hưởng thọ 72 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho Mẹ của bạn đạo **Nguyễn H Liên** là Bà **Cai Thị Thực** sanh 15-11- 1935 Quý Dậu. Mất lúc 5:55 Sáng ngày 29 tháng 8 năm 2020 tại Salt Lake City, Utah USA. Hưởng thọ 85 tuổi. Được siêu thăng tịnh độ. Gia đình bạn đạo Nguyễn H Liên, , Hoàng Văn Khuê và các con thành kính cảm tạ quý bạn đạo.